

ALLEEN JE GEDACHTEN HOUDEN JE GEVANGEN

Ik ben niet het slachtoffer van de wereld die ik zie.

Hoe kan ik slachtoffer zijn van een wereld die volledig ongedaan kan worden gemaakt als ik dat verkies? Mijn ketenen zijn los. Ik kan ze afwerpen, gewoon door dat te wensen. De gevangenisdeur staat open. Ik kan vertrekken door eenvoudig naar buiten te gaan. Niets houdt mij in deze wereld vast. Alleen mijn wens te blijven houdt me gevangen. Ik wil mijn waanzinnige wensen opgeven en eindelijk het zonlicht ingaan (WdI.57.1).

Bovenstaande werkboekles is de herhaling van les 31, die dezelfde titel draagt. In de herhaling echter geeft Jezus heel kernachtig aan hoezeer het pad van de Cursus je uit de gevangenis van deze wereld weg kan leiden. Binnen het Cursuspad gebeurt dat op een heel zachtzinnige en geleidelijke, maar tevens op een zeer besliste wijze. Het is duidelijk dat Jezus ons echt uit de droom wil laten ontwaken, omdat hij dat ziet als de enige manier waarop we gelukkig kunnen worden. Het maakt ons zeker niet gelukkig wanneer hij zou proberen de droom gerieflijker te maken, en dat is dan ook beslist niet de bedoeling van zijn Cursus geweest. Want zolang wij nog in slaap zijn houden we onbewuste schuld in onze denkkeest vast. Dus worden we – zij het vaak onbewust – gekweld door deze schuld. Bovendien blokkeert deze schuld onze herinnering aan God, onze Bron en Schepper. En alleen Hij kan ons het geluk verschaffen waarop we recht hebben op grond van wat we zijn.

Laten we eens per zin naar de tekst van dit werkboekidee kijken.

Hoe kan ik slachtoffer zijn van een wereld die volledig ongedaan kan worden gemaakt als ik dat verkies?

De wereld bestaat niet echt. Dat betekent dat wij nooit slachtoffer kunnen zijn van iets dat wijzelf bedacht hebben. Dit onder ogen zien, is in wezen de essentie van het pad van de Cursus. Jezus legt uit dat wij de wereld hebben ontworpen vanuit onze collectieve egodenkkeest. Dat deden we om er onze onbewuste schuld op te projecteren, die wij in ons voelen vanwege onze denkbeeldige afscheiding van God. Om die reden werd de wereld door ons allemaal bedacht. Maar de Cursus leert je om door middel van vergeving je schuldprojecties op anderen weer terug te nemen, en in te zien dat het je eigen projecties waren waarvan je meende slachtoffer te zijn. Dat is voldoende om je innerlijke leraar, Jezus of de Heilige Geest, het werk verder te laten doen. Dat zien we in de volgende zinnen van de tekst.

Mijn ketenen zijn los.

Je kunt je ketenen dan ook heel eenvoudig afwerpen door anderen niet meer als schuldig te willen zien, en jezelf niet meer als slachtoffer te willen zien van iets of iemand buiten je. Zo kun je je herinneren dat jij, als de schepping van God, nooit slachtoffer kunt zijn van wie of wat dan ook.

Ik kan ze afwerpen, gewoon door dat te wensen.

Wanneer je jezelf niet meer als slachtoffer wenst te zien, dan bemerk je spoedig dat niemand buiten jou je nog tot slachtoffer kan maken. Het was immers steeds je eigen wens tot slachtofferschap, waardoor jij je slachtoffer was gaan voelen. Wanneer je dit niet meer wilt, ga je beseffen dat je altijd de keuze hebt om de ander te vergeven voor wat jij meent dat hij of zij jou heeft aangedaan. En die vergeving leidt tot bevrijding van jezelf, en tevens van de ander. Want je hoeft de ander nu niet meer te beschuldigen, en dus kun je je weer verbinden met elkaar.

De gevangenisdeur staat open.

Zo blijkt dat jijzelf je eigen cipier bent geweest, al die tijd dat je meende dat je als een soort gevangene rondwandelde in een gevaarlijke en bedreigende wereld. Maar in werkelijkheid wás er helemaal geen gevangenis. Dat wordt gesymboliseerd door deze zin: 'De gevangenisdeur staat open'. Het waren niet meer dan je eigen gedachten en je wens tot slachtofferschap die vorm gaven aan de gevangenis. Maar wanneer je die gedachten loslaat, verdwijnt het gevoel gevangen te zitten totaal. En dat is een heerlijk gevoel. Vergeving leidt dan ook altijd tot een groot gevoel van opluchting en bevrijding, en dat is een groot geschenk dat je geeft aan jezelf.

Ik kan vertrekken door eenvoudig naar buiten te gaan.

Wanneer je ervoor kiest om je projecties los te laten en te kiezen voor de vergeving of correctie van je innerlijke leraar, dan zul je eenvoudigweg naar buiten worden geleid. Of het nu gaat om projecties op anderen of eventueel op jezelf, want in beide gevallen zijn het projecties en dus werkt het vergevingsprincipe precies hetzelfde. De Cursus noemt dit het wonder. Dat betekent dat simpelweg door je eigen gedachten te veranderen, plotsklaps jouw hele wereld verandert. En dat is het doel van de Cursus. Deze wereld, bezien door de milde ogen van de Heilige Geest of van Jezus, die alleen onschuld en liefde aanschouwt, noemt de Cursus de werkelijke wereld. En dat is de bestemming van het Cursuspad, waarvan hij graag wil dat we die allemaal bereiken. Iets wat zeer wel mogelijk is door het pad van vergeving te blijven volgen.

Niets houdt mij in deze wereld vast.

Wanneer we dit eenmaal beseft hebben, dan wordt ons steeds duidelijker hoezeer letterlijk alles wat met ons lijkt te gebeuren in de wereld die wij schijnbaar bewandelen, alleen maar als onze vergevingsles dient. Letterlijk alles dient ervoor om door ons vergeven te worden. Dat is echt het enige doel dat onze innerlijke leraar in alles ziet, en dus is dat het enige doel dat alles in deze wereld heeft. Het is dan ook beslist waar dat helemaal niets ons kan vasthouden in deze wereld, behalve onze eigen onwil om te vergeven. Wanneer we dat terdege beseft hebben wordt vergeving echter een zeer aantrekkelijke mogelijkheid. Want uiteindelijk hebben we onze vrijheid meer lief dan wat dan ook binnen de wereldse dimensie. En dus zal ieder tenslotte moeten gaan kiezen voor vergeving, in plaats van zich nog langer te laten binden door zaken die schijnbaar in deze wereldse dimensie gespeeld hebben of op dit moment spelen.

Alleen mijn wens te blijven houdt me gevangen.

Naarmate we dit meer zijn gaan inzien, kan niets ons meer tegenhouden de wereld daadwerkelijk te gaan verlaten. Daarmee bedoelt de Cursus echter niet dat wij ons fysiek of anderszins terugtrekken uit de wereld. Er wordt juist mee bedoeld dat we gewoon binnen de wereldse dimensie blijven functioneren, maar dat doen we op geheel andere wijze dan voorheen. Wanneer we de wereld voor onszelf totaal vergeven hebben, dan zijn we volkomen los van haar komen te staan. Nu zien we in dat alleen God onze enige Oorzaak en Bron is, en dat de wereld niet meer dan een gevolg was van de onjuist gerichte gedachten van schuld en angst binnen onze eigen denkgeest. En dus zijn we nu volkomen gedisidentificeerd van de wereld. Zoals men het vroeger wel formuleerde: je bent nog wel *in* de wereld, maar niet meer *van* de wereld. Dat is waar het in de kern om draait. En waar de Cursus ons naartoe brengt met zijn pad van vergeving.

Ik wil mijn waanzinnige wensen opgeven en eindelijk het zonlicht ingaan.

En zo bereiken we uiteindelijk het punt dat we ons weer volledig willen overgeven aan Gods Liefde. We verkiezen Zijn Liefde geheel en al boven het individuele bestaan in de wereld als een ego - een persoon met een lichaam. Dat is wat de Cursus ons ontwaken noemt. We zijn nu niet meer in slaap en onze droom is opgelost. In plaats daarvan wandelen wij met opgeheven hoofd en een verblijd hart in het zonlicht: het heerlijke licht van de Liefde van God. En dat brengt een groot, zeer groot geluk en een immense vreugde. Van daaruit zal God Zelf ons zachtjes optillen om op te gaan in Hem, waar wij in opperst geluk in eenheid met Hem zullen vertoeven. Dat is onze ware bestemming, een waarlijk Thuiskomen.

© Margot Krikhaar www.margotkrikhaar.nl